

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 22 października 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 6 grudnia 1955 r. w sprawie udzielania zezwoleń na przekraczanie odległości dozwolonego przewozu w ciężarowym transporcie samochodowym między osiedlami.

Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1952 r. w sprawie używania ciężarowych pojazdów

samochodowych w transporcie między osiedlami i wykorzystania ich próżnych przebiegów (Dz. U. z 1952 r. Nr 29, poz.

Monitor Polski Nr 94

— 795 —

Poz. 499

197 i z 1955 r. Nr 34, poz. 210) oraz w związku z art. 77 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 6 grudnia 1955 r. w sprawie udzielania zezwoleń na przekraczanie odległości dozwolonego przewozu w ciężarowym transporcie samochodowym między osiedlami (Monitor Polski Nr 124, poz. 1619) wytyczne stanowiące załącznik nr 1 zarządzenia otrzymują brzmienie:

„WYTYCZNE W SPRAWIE UDZIELANIA ZEZWOLEŃ NA PRZEKROCZENIE ODLEGŁOŚCI DOZWOLONEGO PRZEWOZU W CIĘŻAROWYM TRANSPORCIE SAMOCHODOWYM MIĘDZY OSIEDLAMI

§ 1. 1. Właściwe do spraw komunikacji organy prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą udzielać jednostkom gospodarki uspołecznionej nie wykonującym transportu publicznego zezwoleń na używanie ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami ponad odległości ustalone zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 26 maja 1955 r. w sprawie odległości dozwolonego przewozu w ciężarowym transporcie samochodowym między osiedlami (Monitor Polski Nr 51, poz. 531) tylko w wyjątkowych, należycie uzasadnionych przypadkach.

2. Zezwolenia określone w ust. 1 mogą być udzielane również spółdzielniom pracy transportowej wykonującym transport publiczny na podstawie zezwoleń na wykonywanie publicznego transportu drogowego pod warunkiem, że:

- 1) istnieje uzasadniona potrzeba przewozu ładunków innych spółdzielni pracy poza obszar określony w zezwoleniu na wykonywanie publicznego transportu drogowego;
- 2) spółdzielnia wykonująca transport publiczny wykaże się ważnie zawartą umową o stałą obsługę transportową innych spółdzielni pracy.

3. W odniesieniu do ciężarowych pojazdów samochodowych do 1.500 kg ładowności, znajdujących się w posiadaniu jednostek administracji państwowej, gospodarki uspołecznionej i organizacji społecznych, zezwolenia określone w ust. 1 mogą być udzielane bez ograniczeń.

4. Zezwolenia określone w ust. 1 mogą być udzielane również osobom fizycznym i przedsiębiorstwom gospodarki nie uspołecznionej, jeżeli potrzebę przekroczenia odległości dozwolonego przewozu uzasadnia terytorialny zasięg ich uprawnień do prowadzenia innej działalności gospodarczej w interesie społeczno-gospodarczym, udzielonych przez właściwe organy administracji państwowej; obszar przewozu nie może w żadnym razie przekroczyć obszaru województwa,

w którym znajduje się stałe miejsce postoju pojazdu, łącznie z miastem wyłączonym z tego województwa.

5. Zezwolenia mogą być wydawane na okresowe używanie ciężarowych pojazdów samochodowych ponad odległości dozwolonego przewozu bądź na jednorazowe przekroczenie tych odległości.

6. Przy udzielaniu zezwoleń okresowych w przypadkach określonych w ust. 1—4 należy kierować się ramowymi zasadami wydawania takich zezwoleń, ustalonymi w opiniach komisji koordynacji przewozów dla poszczególnych rodzajów transportu publicznego, branżowego i własnego jednostek gospodarki uspołecznionej oraz dla transportu wykonywanego przez osoby fizyczne i przedsiębiorstwa gospodarki nie uspołecznionej, uwzględniających warunki lokalne.

7. Zezwolenia na jednorazowe przekroczenie odległości dozwolonego przewozu mogą być udzielane w razie istnienia wyjątkowo pilnej, gospodarczo należycie uzasadnionej konieczności wykonania transportu i to wtedy, gdy Państwowa Komunikacja Samochodowa nie może tych przewozów wykonać, a zwłoka w wykonaniu transportu może spowodować zepsucie lub zniszczenie towaru.

8. W razie nasuwających się wątpliwości właściwy do spraw komunikacji organ prezydium rady narodowej ma obowiązek sprawdzić przez kontrolę we właściwym gospodarstwie samochodowym, czy udzielenie zezwolenia jest konieczne.

§ 2. Właściwe do spraw komunikacji organy prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą przekazać swoje uprawnienia w zakresie udzielania zezwoleń na jednorazowe przekroczenie odległości dozwolonego przewozu organom do spraw komunikacji prezydium powiatowych rad narodowych lub rad narodowych miast stanowiących powiaty.

§ 3. Zezwolenia (§ 1 ust. 6 i 7) powinny być wydawane na formularzach według wzorów stanowiących załączniki nr 2 i 3 do zarządzenia.

§ 4. Właściwe do spraw komunikacji organy prezydium wojewódzkich rad narodowych oraz rad narodowych miast wyłączonych z województw mogą w przypadkach i trybie określonych w § 19 zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 19 listopada 1952 r. w sprawie wykorzystania próżnych przebiegów ciężarowych pojazdów samochodowych w transporcie między osiedlami (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1611) zwolnić osoby dysponujące jazdą pojazdu od obowiązku zgłoszenia jej placówce spedycyjnej. Zwolnienie powinno być zaznaczone na zezwoleniu (§ 1 ust. 7 wytycznych) specjalnym stemplem: «Nie podlega zgłoszeniu do placówki spedycyjnej».

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. J. Rustecki